

ИВАН ВАЗОВ
ПРЕД ЛИКЪТ НА К.
ВЕЛИЧКОВ

chitanka.info

Очи живи, вдъхновени,
сянка скъпа и печална —
брате, ти витайш пред мене
със душата си кристална!

С твоята душа богата
с висши блянове, полети,
фръкнала към небесата
с песните си недопети.

Колко спомени, се свежи,
с теб ме вържат, лик нетленни!
Колко трудове, ламтежи,
вяра, чувства с теб делени!

Ний в живота братя бяхме,
същи славяхме кумири,
дружно страдахме и пяхме
на сродените си лири.

Дух възвишен, благороден,
дух залюбен в красотата,
син велик накрая роден
по сърцето, по делата,

ти възторжено отдаде
в непрекъснат бой със злото
своите сили, вечно млади,
на великото, светото.

Ах, смърт, всичко що отвлича,
на България отне те!
И на мен отне те! Плача
и напразно викам: „Де те?“

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.